

Lusthoofien ofte Vermaecklykheyd der maechden

Jacob Janszoon Colevelt

bron

Jacob Janszoon Colevelt, *Lusthoofien ofte Vermaecklykheyd der maechden*. Paulus van Ravesteyn,
Amsterdam 1619

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/cole001lust01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Sonnet

Aen de Deucht-rijcke Maechden.

NAedien aenporringh my, bevallycke Vriendinnen,
Door 's *Bruydegoms* begeer, die vreuchde heeft gesocht,
Om çieren dese Feest, 't hert schynt is zo verknocht,
Dat ick dit off'ren moet aen u vvaerde Godinnen.

Eer-rycke Maechden-Rey! die deuchd en liefd gaen minnen,
Doorsiet 't *Lust-hooffen* groen, 't gheen dat ick heb gewrocht,
Vermaecklykheden soet die zijnder in gebrocht,
Niet door hooch-draghenthey, alleen u gunst te winnen.

Geen diepe Reden-rijck, noch schrandrich vernuft,
Sult ghy hier vinden in, wanneer ghy als versuft
Dud-oorich quist u tijdt met onbekommert slapen;

Komt neemt my by der hand, ick die u fray ontbin
Elf Liedtjens soet en bly van liefde ende min,
Ter eer dit schoon versaem, die daer gheneucht in rapen.

Een in 't hart.

Bruyts Lof-lied,

Stemme: Den tijt is hier, dat men sal vrolijck, &c.

EERbaere Twee
Die Gode heeft gaen voegen
In d'Heylge Ee
Zyt vreedsamich ghepaert.
Haet al onvre,
Hebt slechts een goet genoeg,
Dit's d'een'ge bee
't Geen Gode u verclaert.
Minsaem gedwee
Gods liefd in u bewaert.
Ach laet u harten branden,,soet
Nae des Heeren waranden,,spoet
Hy u menigerhande,,goet
Sal senden onbeswaert.
2. Bruyd'gom u Bruydt
Sult eeuwigh ghy beminnen,
't Werd u beduydt,
Aenneemt de Leeringh snel,
Vaet geen geluyt
Van Satans boos versinnen,
Maer vreucht ontslyt,
't Sal u gaen beyde vvel.
Hy lieflijck fluyt,
En als een leeuwe fel,
Hoopt u vaeck te verleyden,,dan
Daer haestelijck vvilt scheyden,,van
Want hy den mesnch bereyden, can
Op aerden eene hel.
3. Dat God den Heer
Gevoecht heeft can niet scheyden,
Niemants begeer
Heeft daer in volle macht:
Dus na de leer
Wilt u vaerdigh bereyden,

Soo sult ghy vveer
 Eeuwich syn in 't gedacht,
 En nimmermeer
 Gevoelen pyn onsacht,
 Dus wilt steeds hem beminnen,,voort
 Met hert, gemoet, en sinnen,,spoort,
 Daer suldy dan verwinnen,,'twoort,
 En vvorden groot gheacht.

4. Vrou Bruyd aensiet
 Luystert na mijn vermonden,
 Godt die gebiet
 Vader en Moeder saet.
 Ghy lust gheniet
 Van d'Heylant t'aller stonden
 Vreucht u verdriet
 Sal vvesen delicaet
 Dus uyt u vvied
 Alle gedachten quaet,
 Dechtsamich nae hem leven,,vvilt
 V lusten d'Heer verheven,,stilt
 Hy sal dan rijcklyck geven,,milt
 Sijn Goddelijcke raet.

5. Vereende schoon
 Lust sal aen u bekliven,
 En tot een loon
 Van d'Herder trou ontfaen
 Spruytjens ydoon
 Als planten van Olyven,
 Cierlyck ten toon
 Rontomme u disch staen,
 Soo na gewoon
 Ghy volleghet 't soet vermaen,
 Van hem, die 't al beheeren,,gaet.
 Hy sal in u vermeeren,, 't saet,
 Volbrenght zijn begeer, en,,raet.
 Dan sal 't u beyd vvel gaen.

Als door een soet verzaem het eendrachtighe Paer
 Nae waere schickingh Gods elck ander trou beminnen,
 Noch doodt, noch helsche pyn, en sal oock scheyden haer,
 Noch geen so wreeden mensch en kan des bandt verslinnen.

I. I. Coleveldt. Een in 't hart.

Vermaeck'lijck Bruylofts-Lied.

Op de Stemme. *Phoebus is langh over de Zee, &c.*

*O Vermakelijcke lust
 Vreuchde moet hier zijn geresen
 Yder zijn aenlockster kust,
 Lust (segh ick) ghy zult genesen,
 't Eenich soentjen dat ghy geeft
 Om de lieve lipkens sweeft,
 V voedsaem 't leven geeft.*

*2. Isser vvel een soeter dingh
 Dan het kussen van Ionckvrouwen?
 't Is al vry vvat sonderlingh
 't Kussen kan veel jonsten brouwen
 Kust, en singht, jae quinckeleert
 Siet dat ghy u so verneert,
 Dat sy vvaerd sijn begeert.*

*3. Bruyd'gom gaet ghy louter voor
 Dus ter eeren vande gasten
 Laet geen tijden gaen te loor
 Snobbelt, vvoelt, en vvilt aentasten,
 Als sy 't vveyg'ren denckt dan, siet,
 't Kussen is een soet verdriet,
 De lieve lust gheniet.*

*4. V verheught gekranste Bruyt,
 Doet al 't kussen noch verlanghen,
 Slaet niet met u mont geluyt.
 Kust dan stil aen beyde vvangen,
 Recht voor 't montjen noch een soen,
 In veel eeren vvilt dit doen,
 Hebt geenich quaet vermoen.*

*5. Ghy speelmaechden neemt in dank
 Dese kus, en vvilt vergeven
 Hem, vvaer in de konst is kranck,
 Sijn geest (schijnt vvel) waer gedreven
 Om dit eel geselschap soet
 Te vermaken, neemt dees groet
 Een kusjen noch tot boet.*

I. I. Coleveldt. Een in 't hert.

Eenigh Beklagh Lied,

Stemme: Ick lijd' in 't hart pijn, &c.

Ick klaech (*eylacy*) het verdriet,
 Door phantasijen,
 En deerlijck lijen,
 My innichlijck onrecht geschiet,
 Dus geen verblijen,
 Dan swaer bestrijen,
 't Gevlamde hert beprangt is door t'afvvesen
 Om haer, daer ick voor kniel,
 Degene die myn ziel
 Wel kan genesen.
 2 Ick sucht gedweegsaem in 't gemoet,
 'k Beween invvendich,
 't Afzijn ellendich,
 Gelyck in't eerste vvert gevoed
 De ziel behendich,
 Verlaetse schendich,
 En laet voor defte Re'en veel smaetheyts blycken,
 Nochtans Iuffrouwe schoon,
 'k Segh niemand heeft de kroon
 Van uvvs gelijcke.
 3 Geen oorsaek heeft dees blonde vrou,
 Noch groote reden,
 Myne ghebeden
 En achtse niet, dan(vvare) trouw
 Heb ick haer heden,
 Met soet verbreden
 Voor d'oogen (*laes*) geseyt met erenstich meenen,
 Dat vvy soude gepaert
 Zijn, nae Gods vvil, en aert,
 Met lief vereenen,
 4 Maer slaet in d'vvindt de klachten myn,
 Oock alle vvoorden,
 Die sy aenhoorden,
 Waer door ick smartingh sy enpyn,
 Sy die bekoorde,

Myn ziel verdoorde,
 Heel ydeloos en dor vergae 'ck in tranen
 O minnelijcke Maeght!
 Die hert en zin behaeght,
 Staect 't droef vermanen.
 5 Hoe vvel dat ghy solaes noch baet
 In dit myn leven,
 Oyt vvilde geven,
 Waerom de sinnen veeltijts quaet
 Onminnich sweven,
 Doch daer beneven
 Sal ick afsnyden niet die zoet doorschoten,
 Heeft 't brandent lief gedacht
 Noch vvreedicheyt onsacht,
 In't minst verdrotten.
 6 Myn troost, myn leven, ach myn lust
 Ick vvil u svveeren
 Trouheyt met eeren.
 Begeeft u ziel in stille rust,
 Wilt Nijt afkeeren,
 Eendracht begeeren.
 Want daer de liefde is, is God de Vader
 Waer door ick sal oprecht
 Zyn uwe slaef, u knecht,
 Hertslike ader:
 7 Ist niet veel beter dat vvy twee
 Door liefde t'samen
 Vereeningh namen?
 Dan ghy in haet, twist en onvre
 Met veel beschamen
 Niet naer 't betamen
 Endiget in ellent u ionge iaren?
 Daeromme reyne bloem,
 Voor d'eenighst ick u noem,
 'k Wensch 't soet vergaeren.
 PRINCE.
 8 Verandert doch Prinçers u sin,
 En hoogh ghedachten,
 Mynder vvilt achten:
 Die op deucht en eer bemin,

*Wilt na hem trachten,
't Lijen versachten,
Aenvaet hem met gedult door 't smeekend' loven
Vorstinne u genoeght,
Een ist die d'herten voeght
Eeuwigh hier boven.*

I. I. Coleveldt. *Een in 't Hart.*

Amourens Lied,

Stemme: *Quand la Bergere, &c.*

*O Hertebreeckster van myn ziel
Siet hoe ick kniel
Gedweeghsaem buyghe vvillich neer
Om te versoeten,
Aen uwe voeten,
Myn liefbegeer.*

*2 Veel traentjens vloeyden menichmael,
En ghy als Stael
Bleef even trots en stijf gehert,
Doch uwe sinnen
Waren in 't minnen
Doe niet verwert.*

*3 Veel suchtjens ende droefgesteen,
Iae trou gebeen
Heb smeekende u voorgeleyd
Ghy onbewegen
Gaft voor te degen,
Onrecht bescheyt.*

*4 Luck-rijcke vvaerde Heremyt,
Ghy uwe tyt
Vry onbekommert brengt tot niet,
'k Wil my gaen voegen
Met soet ghenoeghen,
Vyt dit verdriet.*

*5 Een hutjen bouwen voor myn huys,
Daer 'k van't gedruys
En lieffelijcke lusten,,sweef,
Maer daer'k met vreden,*

*In eenicheden
In rusten,,leef.
6 En bidden Godt dat dees godin
Haer lieve sin
Aenminnichlijck doch keert tot my,
So dat myn lyden
Met soet verblyden
Veyligher sy.
7 In dien sy is verkuyst hier mee,
Sal voorts gedwee
My schicken gaen na het behoort,
Tot dat myn klachten
In haer gedachten
Ontfoncken voort.*

BECLACH-VERS.
Dees die hier leyt,,Heeft wel beschreyt
Syn seer rampsalich leven,
Alleen door Min,,Om een Godin,
Die hy niet con begeven.

I. I. Coleveldt. Een in 't hert.

Amoureuus Lied,

Stemme: Courante la Signore.

*O Puyckje van myn siel,
Door nedrichheit ick kniel
Voor u, die'k eertyts schoon beviel,
Helacy,,toont gracy
V Minnaer soet,
Het klagen,,verdragen
Wilt, met ootmoet.
2 V is't indachtich vvel
Hoe vvy door snaers gespel
Geneucht bedreven, ach ick sel
Gedencken,,het vvencken
Dat gy beweest
Myn herte,,voor smerte
Schijnd heel bevreest.
3 Al sijt ghy geen Godin,
Of swerelts Koningin,*

Die 'k meen daer stel ick op myn zin,
 'k Moet praten,,of laten
 En swyghen stil.

Dan neen,,ick, V meen,,ick
 En 't is myn vvil.

4 In 't eerst geleeck 't een droom,
 Maer nu ick by u koom,
 Mijn hertjen blyft ghestadich vroom,
 Doch 't leste,,het beste,
 Zal syn voor my,
 Verghevet,,en levet
 Nu voortaan bly.

5 Ey jeuchdelycke Maecht,
 Daer het ghemoet na jaecht,
 Wat kan 't u baten dat ghy plaecht,
 O Vrouwe,,een trouwe
 Knecht? die ghy ziet
 Syn steenen,,en weenen
 Acht ghy doch niet.

6 Myn klacht Vriendin verhoort,
 Tot ick 't lieve jae-woort,
 Van dynen mondt heel onverstoort,
 Sal kryghen,,ick hyghen
 Sal nae de smaeck,
 In 't Minne,,Vorstinne,
 Heb ick vermaeck.

7 Lant-meysjen van verstant,
 V vvil ick bi'en de handt,
 Want siet 'k stel voor u 't lijf te pant,
 Noch vliede,,Maer biede
 V vaste trouw.
 Niet keurich,,noch treurich
 Is dese vrouw.

8 Nu dan Princes eerbaer,
 Bemint, lief u Dienaer,
 En hellept hem uyt dit beswaer,
 Oock gheven,,verheven,
 Troost Liefste eel
 Meestresse,,Vooghdesse,
 O reyn Prieel.

I. I. Coleveldt. Een in 't hart

Amourens Lied,

Stemme: *Courante Servande.*

*G*Odin *G*odinne vvel overschoone *V*rou,
*S*egt d'oorsaeck doch waerom laet ghy in rou
V lief, u troost, u vriend, en *H*eer,
*D*ie u ghetrouvv beminnet seer?
Beraedt u ick zegh het op ter daet,
Ghy zijt mijn *N*ymphelyn delicaet.
2. *W*at kan 't u schaden dat ick mijn lust geniet,
*E*n ghy heel stuers afkeerich van my vliet,
*G*hedenckt *M*e-vrouwe al die smert,
*D*ie 'k lydzaem draghe onder 't hert.
Beraedt u zegh het op ter daedt,
Ghy zyt mijn *N*ymphelyn delicaet.
3. *D*us zeght met reden reyn bloemken excellent
*M*ijn herte lijdt ghestadighlijck torment,
*A*ch bid ick, geeft doch vvat ghehoor,
*E*n sluyt voor mijn doch niet u door,

Beraedt u, ick segh het op ter daet,
Ghy zijt myn Nymphelyn delicaet.
*4 Ick quinckeleerde somtijts voorby u huys,
Helaes, dacht ick, ach vvat een swaren kruys
Waert voor my dat 'k u niet en sach,
Myn geest gevoelt u nacht en dach.*
Beraedt u, ick segh het op ter daet,
Ghy zyt myn Nymphelyn delicaet.
*5 Als dan mach vvesen dat ick ten lesten vveer
Geniet twee letters uyt u montjen teer
Voorts sal de rou verand'ren dan,
Die 'k nu alsins niet lessen kan.*
Beraedt u, ick segh het opter daet,
Ghy zyter myn Nymphelyn delicaet.
*6 Acht geen bespieders, die nu alleen haer zaet
Gaen zaeyen vvuft tot yders on-eer quaet.
't Is God die alle herten kent,
De zinnen syn tot u ghewent.*
Beraedt u, ick segh het opter daet,
Gy zyter myn Nymphelyn delicaet.
7 Oorlof Princersse verhoort u nimmaer droef,

*Want ick vvel troost van u Godin behoef,
't Is vvaer (ick kent) ghy valt my straf,
Te minnen kan k' niet laten af;
Beraedt u, ick segh het opter daet,
Ghy zyter myn Nymphelyn delicaet.*

I. I. Coleveldt. Een in 't hart.

Amourens Lied,

Stemme: *Si tanto gratiose,*

*BEspraeckte schoon godinne,
Godin van vvien ick smerting heb geleden
Ey Hemels Koninginne!
Die van myn vvert gedient en aengebden,
 V Dienaer iont,, V lieve mont,
Verhoort doch eens de klachten,
 *Iuffrou verheven,, Laet tweedracht syn ghedreven
 Wi ghedachten.*
2 Denckt doch eens by u selven;
Hoe smertich-leet u slaef vaeck comt bekrencken,
Ghy gaet 't gemoet bederven,
Door dien ghy niet vertroost met lieflijck wencken*

*Sijn droeve gheest,
Want hy u meest,
Bemint van alle Vrouwen,
Hy zal in 't vvesen
Voor zijn voochdes ghepresen,
V dan houven.*

*3. Verheven sult ghy vverden
Indien dat ghy zijn klachten sult erbarmen,
Ghestadich vvilt volherden,
Een troost'lijk vvoort gheeft voor zijn bitter karmen.
'k Heb dickvils siet,
Met swaer verdriet,
Veel nachten soet gheloopen,
Om u te vinnen,
Wel over schoon Godinne,
Met goe hopen.*

*4. Met mymerich ghepeynsen
Heb ick gevveest, als ick sach u visagie,
'k En kond my niet gheveynsen,
Door dien 't hert vvaer van binnen vol couragie,*

*Want siet, O licht!
V soet ghesicht
Verheugden 't gantsche herte.
Ick docht aen pijnen:
Noch eenich medecynen,
Noch aen smerten.*

*5. Ach is 't u gants vergheten
De vrientschap soet die 'k eertijds heb bevvesen.
Laet geenich stout vermeten,
Noch dertelheyt in u zijn hoogh gheresen.
Dan (lacy) siet
't Kan schaden niet,
Die trouw'liefd heeft geswooren,
Sal niet begheven,
Sijn lief, zijn lust, zijn leven
Dan verlooren.*

*6. Princes het droevich scheyden
(Helaes) beprangt myn ziel en geest inwendich,
Voor 't leste vvilt verbeyden,
Een klaech-liedt 't vvelck ick vaerdich en behendich*

*V schick ter handt,
Van Venus brandt
Ben ick gheheel ontsteecken,
Gaet slechts verdraghen,
Dat ick u mach behaghen
In 't aenspreecken.*

I. I. Coleveldt. Een in 't hert.

Amourens Liedt,

Stemme: *Nu singht, nu springht, &c.*

*EEn oversoete vyandin
Die met bevallicheytyes
Verheeren gaet mijn lieve sin
Met haer verweende reytjes,
Die breyneloose sinnen vvuft,
Syn nu in mijn verstant, versuft
Alleen door haer schoonheden net en freytjes.
2. Haer vlechjens blont eer-rijck verciert,*

*Vol lodderlijcke strickjes,
Geswind sy met haer ooghes swiert,
Na my met duysent blickjes,
En 't effen voorhoofd net befronst,
Dies ick haer minne, en uyt ionst
Wenschten ick vaeck de eenige verquickjes.
3 Haer hals, haer krop aerdigh besneen,
Vol streepjes in vol vouwtjes,
In geen uytheemsche brave steen
En vintmen sulcke vrouwtjes.
Hen spreeket uyt geen vleyery,
Maer 't lichaem eel getuychtet vry,
Door haer gepraet en minnelycke koutjes.
4 De boesem daer haer Borsjes twee
In legghen sacht, en vvarmtjens,
Dies ick voortaan van liever lee,
Soeck ontelbere tarmtjes,
Om te bekoren dese Maeght,
Daer het verliefd gemoet na iaeght,
Om rusten stil in haer soet sachte narmtjes.*

*5 Veel vwitter als het swaentjen vvit
 Zo zijn haer leden sachjes,
 Mijn hert heeft sy in haer besit
 En 't geeftier hondert prachjes,
 Ick troggel-gnock slechts om een soen,
 Daer dees goddin my mee kan voen.
 Noch soeter vvaer die lieve langhe nachjes.*

*6. Deftelijck is sy in haer staet
 Niet van manieren hoochjes,
 Vliet niet vvild-vveyich over straet.
 Dan haer bruyngitte oochjes
 Die glueren alsins heen en vveer,
 En gheven een bequame leer,
 Dat sy haer hout vvat laechjes en vvat droochjes.
 7 't Verstant dat is in heur begaeft,
 Met reden en maniertjes,
 'k Verlang te zijn by haer gestaeft
 Met groene Lauvveriertjes.
 Door overwinningh soud'ick dan,
 My achten een gheluckich Man,*

*O kleyne Godt, stoockt u begonne viertjes.
 8 Ontfoncken doet haer hertjen teer
 O bengel, loose vvichje,
 Treft met u pyl van boven neer
 In haer ziel en ghesichje,
 En laeter proeven dan de smaeck
 Waer in ick steeck, daer sy vermaeck
 En lusten schept in mijn sin-ryck gedichje.
 9 O vvaerdige opmerckendheyt,
 Gunt vvederliefd' Princesje,
 Toont reden op dit vverck,,end feyt,
 Van dit myn kleyne lesje,
 Toe eygent dit u trouwe,,slaef.
 O uytmuntende vrouwe,,braef,
 Ver-overes zijt ghy alleen vvoochdesje.*

NOTA

Uytmuntend is dees Vrou verweent
 Haer herte blyfd alsins versteent,
 Vermits zy acht de klachjes,,niet,
 Dus moet ick ziel en zin gherust
 Gaen voegen, en de graghe lust
 Voorts temmen mijn ghedachjes,,siet.

I. I. Coleveldt. Een in 't hart.

Amourens Lied.**Stemme: Het daget inden Oosten,**

VERlichster van myn leven,
 Geluckige Vorstin,
 Die my nu gaet begeven,
 Vermoghen schoon godin,
 Zijt doch u dienaer ionstich,
 Niet afgonstich.

2 Wat smeeckende Gedichten,
 Wt Rymerijen braef,
 Wat lieffelyck gesichten,
 Schanck ick u tot een gaef?
 Wilt nu u zieltjen senden,
 In my vvenden.

3 Nu hebt doch mededooghen,
 Voestersse van myn hert,
 O eenighe vermoghen!
 O quelligh van mijn smert!
 Ghy kunt met u soet vvesen,
 My genesen.

4 Wanneer u vvack're voeten,
 Al vluchtelijck en gauw,
 Myn haestich komt ontmoeten,
 De plaets schijnt u te nauw,
 Waerom gaet ghy dees daghen
 U dus draghen?

5 Sal ick dan (laes) genieten
 Stuurse afkeerlijckheyt,
 Dit sou my vvel verdrieten,
 Toont eensjens recht bescheyt,
 Of ick u oyt myn leven,
 Gingh begheven.

PRINCE.

6 Helaes, Princesje goedich,
 Helaes, vvat is myn pijn?
 Helaes, hoe overvloedich,
 Helaes, bevind'ick myn,
 Can 't hert u niet verblijen,
 Siet het lijen.

I. I. Coleveldt. *Een in't hart.*

Amourens Lied,

Stemme: Si c'est vn malheureuse bande, &c.

O Vermoge groote goden
My doch gunstich zijt.
Ach doet 't geen u wert geboden
't Al verdraechlijck sijt,
 Gebiet de vrou
 Dat sy myn rou
In vreuchd' verkeert ter tijt.
2 Wat ick haer gae minnend' smeeken
In 't minste zijt acht,
Want haer schalcke loose treken
Schieten my onsacht.
 En ist geen smert,
 Dat dus een hert
Moet vluchten schu ter iacht?
3 Dwingt haer, dat dees droeve reden
Ontfoncken 't gemoet,
'k Heb haer (lacy) door veel eden
Toeghewenst voorspoet,
 Oock groot geluck,
 Maer leyde druck
Smijt my heel onder voet.
4 Indien ghy dit so gaet voegen,
Sal ick met ghebeen,
V met offerhand genoeg
Door veel heylicheen,
 Aenrechten soet
 Een Outaer goet,
Verciert met beesten le'en.
5 Als ghy dit vredich wilt jonnen,
En omkeeren gaet
Haer, die myn siel heeft gewonnen,
Sy verneren,,laet
 De straffe sin,
 De soete min
 Met een begeeren,,vaet.

6 Dient haer aen dat niet op aerden
 Lieffelijcker is,
 Als daer twee te samen paerden,
 Door vereenighingh vvis.
 'k Weet sy verlaet
 Haer vvesen quaet
 Sal gheven tuyghenis.

PRINCE.

7 Tydingh sal ick Goden vvachten,
 Of dese Princes
 My sal lieven, of verachten,
 Went haer voor dees les,
 Ach goden al
 Roept met gheschal
 Ziet hier u trou voochdes.

I. I. Coleveldt. Een in 't hart.

Kluchtich Liedt,

Vanden Boeven-maendagh Tot Ouwater.

Stemme: Als 't begint.

WAt nieuws ick u vertellen,,moet
 Luystert toe met verstant
 Al ghy longhe gesellen,,goet,
 Ghy die door Venus brant
 Soeckt een Boerin playsant,
 So komt als den beminden,
 T'Ouwater in Hollandt,
 Te merckt sult ghyse vinden.
 2 Al op den Boeven Maendendach,
 Ter marckt mense vindt,
 Myn docht icker ter baenen,,sach,
 Die scheel vvaren noch blint,
 Dus past dan op de vvint,
 En kiest naer u behagen,
 Een die u vvel besint,
 Daer schort maer aen het vraghen.

3 Dan op de Halle brugge,,fijn,
 Met hoopen dat sy staen,
 Gy die voorwaer vvel vlugge,,zijn
 Al om te vlieden gaen,
 Komen seer gierlyck aen
 Fray na 's vverelts belopen
 Dencken schoon voort ghedaen
 Doet dickwils vvel verkoopen.
 4 Dan staense daer en proncken,,seer
 Op die merrickt ghewis,
 Dan komen daer en loncken,,veer
 De Boeren alsoo fris,
 Die de moyste dan is
 Sy daer dan me gaen strycken,
 Maer menich loopt in 't splis,
 Die daer dan blyft staen prycken.
 5 Dan elck met verkloeden,,past
 Dat hyse vvel bewaert,
 Al by haer schorteldoecken,,vast,
 Houden sy onbeswaert,
 Dus gaen sy soo ghepaert,
 Lieffelyck uytghelesen,
 Daer der meer is vergaert,
 Al om vrolyck te vvesen.
 6. Maer, lacy, ick beklachde,,siet,
 Die daer heel overschoot,
 Dat het heur yemant vraechde,,niet
 't Was vvel een spyte groot,
 'k Denck 't haer oock vvel verdroot
 In 't harte tot veel vvylen,
 Die om een vryer bloot
 Hier loopen quam twee mylen.
 7. Daer toe vvas noch te krygen,,hier
 Ten vvas seker geen reen,
 Die soet vwaren als vijgen,,schier,
 Sachmen seer droevich treen,
 Na huys toe sonder toeven,
 Door den diepen dyck kneen,
 't Was vvel om te bedroeven.

PRINCE

8 Oorlof Boerinnen,,allegaer
 Die overschoten zijt;
 Stelt u sinnen tot geen beswaer,
 Verbeyt een ander tijt,
 Maer als ghy vvort gevrijt,
 Wilt de koop haest toedryven,
 Quamt ghy te markt subyt,
 Ghy mocht vveer over blyven.

In God is 't al.

Bruylofts-Liedt,**Stemme: Schoonste Nymphje, &c.**

OPper Hemels Vader goet,
 Metter spoet,
 Wilt dees twee vereende sielen
 Die ghy t'samen hebt ghepaert
 (Hier vergaert)
 Mildelijck u gaven dielen.
 2 Want vvy vveten dat de Echt
 Is oprecht,
 Die ghebruyckt vvert tot Gods eere,
 Om te hoeden alle quaet,
 't Geen God haet,
 En in deuchde laet vermeeren.
 3 Hy is die de herten t'saem
 Voecht bequaem
 Om naer vvil en vvensch te leven,
 En 't geen u noch meerder dient,
 Niet en lient,
 't Werdt u al om niet ghegheven.
 4 Dus ghy twee vereende lien
 Wilt besien
 Op d'Alghevers goede gaven,
 Die hy ons uyt jonst bewyst
 En al spijsst,
 Want het vloeyt al uyt zijn haven.

*5 Looft en prijst den Opper-Prins,
Die naer vvins,
't Geen ghy van hem sult begeeren:
Geven sal in overvloet,
So ghy doet,
't Geen zijn vvoort ons klaer doet leeren.*

't Mijn om beter. M.

Bruylofts-Lied

Stemme: *O schoonste Personage.*

*DEes die in d' Echte paeren
Wenschen wy t'saem een goe genegenthede,
Om eendracht te bewaeren,
Van d'heyl'ge Ee, tot salicheyt en vrede,
Want desen staet,,Die ghy aengaet,
Houdt u aen een gebonden.
Leeft t'saem eensinnich,
Schouwt twist, en tweedracht vinnich,
T'allen stonden.*

*2 De Heere jon u spoedich
Dat ghy met lust u Kinderkens aenschouvet,
En u doen overvloedich,
Hy door zijn geest ghenadelijck bedouvet.
Tobias leer,, volcht Bruyd'gom Heer,
Vrouvv Bruyd ghy Saraes pade,
Want vvie Godt vreesen
Sullen gheseghent vvesen.
Vyt ghenade.*

*3 Bouvyt op den Heer almachtich,
Geen dinck hoe svvaer sal u ghemoet ontrusten,
Elckanders last deelachtich,
Draecht vvillich al in vreuchden en onlusten:
Bemerckt hoe seer,, dat Godt de Heer,
Leest in eendracht behaghen,
Van man en Vrouvve.
Wil datse liefd, en trouvve
Altydt draghen.*

*4 Aenroept hem die 't al ghevet,
Die niet en sal van u zijn ooghen vvenden,*

*In dien g'hem steeds aenklevet,
 Al scheen hy druck in stee van luck te senden,
 In goeden vvijn,,sal 't vvater syn
 Door hem verandert vverden,
 Treet ghy zijn vvegghen,
 Voorspoet sal u bejeghen
 Door 't volherden.*

*5 Twee sielen een lichame,
 Vlees van een vlees, ja been van een gebeente,
 Sydy vereende t'samen,
 Door d' Heyl'ge bandt, des al in waerd gesteente
 Naerstigh behout,,silver en gout,
 Gaet sy verde te boven,
 Want sy baerd vrede,,daer die is, is God mede,
 Weert om loven.*

*6 Als olyf spruyten bloeyen,
 Suldy u saet in vreuchden sien vermeeren.
 Eer en rijckdom toevloeyen
 Sal u alleen door hulpe van den Heere,
 Als eene kroon,,cierlyck en schoon,*

*V huys rontsom bespreyen,
Wilt haer met vreuchden,
Van longs of tot die deuchden
Naerstig leyen.*

Liefde baerdt vrede.

Nieuw Liedeken,

Stemme: *Yets moet ick u Laura vraghen, &c.*

*Ziels gedenck ick wert aenvochten
Om al mijn voorleen genochten,
Dat vvas al 't hart lusten doen,
In groen bladen, vvill'ge boomen,
Cristalyne vvaterstroomen,
Door de Claver-velden groen.
2 In Soete lust met harder knaepjens
Placht te dryven al mijn schaepjens,
Stribblich vvit-gevvolve-vee.
Spelen op mijn pijp in 't leyden,*

*Aengename groene vveyden,
Dou vol lieve bloemkens mee.
3 Graghe maech door 't hoedich vvaecken,
'k Voel de groene spijs noch smaken,
Die ick nutte uyt mijn tes.
Smachtingh dorst door 't soete schat'ren,
Laefden ick met klaere vvat'ren,
Nectars dauw vloeyt uyt mijn fles.
4 's Avonts sach ick naer Sons daelen,
Of den Hemel root ginck maelen,
't Is aenwysingh van schoon vveer,
Naer de nacht Auroras daghen,
't Blye licht, al myn behaghen
Koos ick uyt de vryheyteer.
5 Onder lomm'ren 't was myn lusten,
Lach in soeten slaep, en rusten.
't Onheyl Gootjen quam na myn,
't Nam zijn booch, hy kon juyst micken,
't Schoot mijn vryheyts schilt an sticken,
't Fonckt een brant, ach soete pijn!*

6 *Naer myn soete droom verdwenen,
Schoone sterren d'ooghe schenen
In mijn Siel van d' Harderin,
Die haer gouwen hayr verçieren
Gaet met Kranskens van Laurieren.
Als d' vvout overst Dianin.*
7 *Princes Nimphe die ghegeven
Is de vryheyt al mijn leven,
Offer gloedich om u soen,
Harderinnitjen laet voeden
Onse Schaepjens t'samen hoeden,
Velt-Goddinnitjen in 't groen.*

't Kan beteren

Amourens Lied,

Stemme: Belle que m'avez blessé.

*Siet hoe het gesicht van u lieflijck aenschijn
Bedwonghen heeft het herte mijn,
Siet hoe den brant van Cupidoos geweld,
My neder heeft gevelt.
2 En g'lyck het was door 't vuyr haestlijck verdwynt,
De sneeuw als haer de Son beschijnt,
Soo doet den brandt die ick door u ontfaen,
My ganschelijck vergaen.
3 Daer en is op aerden geen soo grooten vlam,
Diemen niet vveder blussen kan,
Het vvater kan een vuyr dat brandt in zijn kracht
Haest'lijck nemen zijn macht.
4 Maer myn hert dat brandt met onlydelijcke pijn,
Die nimmermeer gheblust kan zijn,
De See die kan niet slissen met haer macht,
Den brandt die my versmacht.*

5 *Al vvatmen nu siet verandert zijnen staet,
De Somer komt, de Winter gaet,
De Son die loopt rontom het firmament,
En de Maen haer altoos vvent.*

6 *Nochtans zijn daer twee dingen die altoos blyven staen,
Die nimmermeer kunnen vergaen,
De liefde mijn, end' uwe wreetheyt groot,
Die my brenghen ter doodt.*

7 *A Dieu Princes van u troostloos ick scheyden moet,
Ach scheyden dat my sterven doet,
A Dieu die my steelt van mijnen leven af,
En die my brenghet in 't graf.*

EYNDE.